

RESSÒ DE LA PARAULA

La crida del present

No cal posar exemples actuals de la vida real per a mostrar que, efectivament, vivim en l'Església temps de pèrdua i despulament. Ens avançàvem a la Quaresma, i afegíem aquesta qualificació, «temps de despreniment», al·ludint ja a l'actitud personal que ha d'acompanyar al fet de veure l'Església empobrida i minvada.

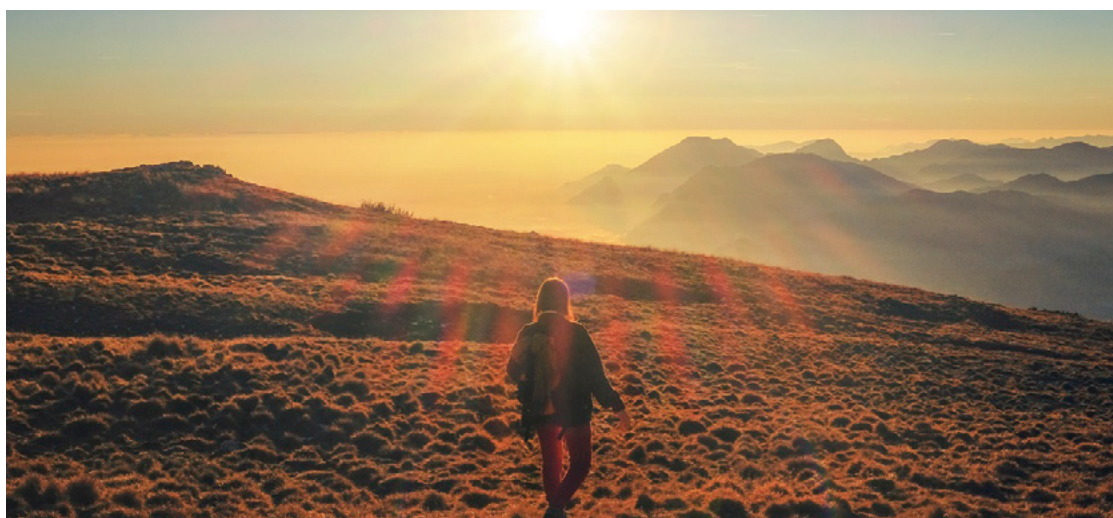
Però abans d'arribar a viure aquesta actitud, convé fer alguns passos.

- El primer és analitzar d'on venen aquests fets que despullen l'Església.
- El segon, dilucidar quin sentit tenen en el nostre camí eclesial (i personal).
- El tercer, com a conseqüència, decidir-se a adoptar les actituds necessàries per a viure profundament aquest sentit.

En definitiva, es tracta de realitzar un exercici de discerniment en l'Esperit sobre la vida real eclesial, tot esbrinant la crida que ens fa Déu. Amb això, evitem caure en l'error de respondre gairebé «mècànicament» als problemes amb criteris no reflexionats, amb prejudicis, de vegades amb interessos amagats, com se sol fer en el món mediàtic i fins i tot entre nosaltres.

Algunes de les nostres pobreses i sofriments ens sobrevenen «des de fora», és a dir, el seu origen no està en el nostre error o el nostre pecat. Hi ha persones i grups que assetgen contra l'Església, per ideologia o per interès polític o econòmic... Hi ha fets que ens empobreixen i ens fan patir, que Déu permet, en la seva providència educativa. Són «pobreses passives», com diria el teòleg i bisbe Bruno Forte.

Precisament enguany, el corresponent al Cicle C, el Primer Diumenge de Quaresma es proclama l'E-

vangeli de sant Lluc, que inicia el relat de Jesús temptat en el desert, dient:

«Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà. L'Esperit el va conduir pel desert durant quaranta dies.» (Lc 4,1)

Aquestes paraules sempre ens sorprenen. Jesús acaba de ser batejat en el Jordà, el Pare ha declarat el seu amor sobre Ell, està ple de l'Esperit... S'espera, per tant, que comenci a viure moments d'esplendor. En canvi, aquest mateix Esperit, l'amor provinent del Pare, el duu al desert, el lloc menys gloriós, el lloc de la solitud, del buit, de la fam i la pobresa. Així com a Jesús li va sobrevenir com a home aquell moment sublim de comunicació d'amor al Jordà, així li ha sobrevingut aquesta altra situació d'abandó i solitud. Sembla una radical contradicció: És el mateix Pare, és un mateix amor el que mou a una acció i a una altra?

No ens consta que passés pel cap de l'home Jesús aquesta pregunta. Però a la vista de la seva actuació successiva, coneixent el que anomenem la seva vida pública segons narren els evangelis, la va respondre afirmativament d'una manera profunda i radical: sí que és el mateix amor al Pare el que em porta al desert, perquè allí li respongui creient, esperant i estimant-lo.

Com a tal Fill únic del Pare no necessitava realitzar aquesta experiència. Però allí no hi era únicament com a tal, sinó com a home, representant tota la humanitat. Era allí amb nosaltres i per nosaltres. Amb els nostres deserts i per la nostra glòria.

Una primera conclusió hem de treure. Les pèrdues, el despulament que patim a l'Església, potser és el desert particular al qual ens porta l'Esperit. Potser en ell hi espera la nostra resposta.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Les mans de l'Autor que signa l'obra d'art

Sovint ens embadalim davant d'una obra d'art en un museu. Quedem admirats de la bellesa d'aquell treball ben fet. Ens omple el cor d'uns sentiments que no sentim davant d'altres coses que contemplem. Per poca sensibilitat que tinguem i per poc que hi entenguem, de seguida podem antecedir-nos i preveure que quan l'artista va començar a treballar el quadre estava en blanc. Aquest inici és el que fa admirable el resultat: del no res

al tot. I anem a cercar la signatura de l'autor.

Comparem aquesta acció creativa de l'artista amb aquella pare i aquella mare que tenen a les mans el fill acabat de néixer i li han de donar fesomia. Han de treballar-lo fins a fer-ne sortir la peça d'art que és. Cal desplegar tot allò de bo que hi ha a l'interior de qualsevol persona en la qual Déu s'hi complau com a fill o filla seva. I és aquí on hi ha el secret i el possible malentès.

Quan se'ns posa a les mans l'obra d'art perquè la treballem, podem caure en l'error de considerar-nos autors d'aquesta creació. Però cal tenir sempre la humilitat i l'honradesa de no tapar mai la signatura de l'autor. L'obra d'art que treballem quan eduquem un fill o una filla porta inscrita la petjada del qui l'ha feta, hi hem d'entreveure sempre la mà de Déu.

És per això que aquell fill, que és una obra d'art, l'acabarem fent amb les nos-

tres mans però Aquell que ha deixat signada l'obra i que li pertany és el Déu Autor i Creador.

Tot pare i tota mare han estat, per tant, les mans d'aquest artista.

Tota persona hem d'esdevenir instruments de Déu perquè l'Autor pugui acabar la seva Creació.

Mn. Valentí Alonso i Roig
Rector a diverses parròquies del Penedès

ECO DE LA PALABRA

La llamada del presente

No hace falta poner ejemplos actuales de la vida real para mostrar que, en efecto, vivimos en la Iglesia tiempos de pérdida y despojo. Nos adelantábamos a la Cuaresma, y añadíamos esta cualificación, «tiempos de desprendimiento», aludiendo ya a la actitud personal que ha de acompañar al hecho de ver la Iglesia empobrecida y disminuida.

Pero antes de llegar a vivir esa actitud, conviene dar algunos pasos.

- El primero, es analizar de dónde vienen esos hechos que despojan a la Iglesia.
- El segundo, dilucidar qué sentido tienen en nuestro camino eclesial (y personal).
- El tercero, como consecuencia, decidirse a adoptar las actitudes necesarias para vivir profundamente ese sentido.

En definitiva, se trata de realizar un ejercicio de discernimiento en el Espíritu sobre la vida real eclesial. Discerniendo la llamada que nos hace Dios hoy. Con ello, evitamos caer en el error de responder casi «automáticamente» a los problemas con criterios no reflexionados, con prejuicios, a veces con intereses ocultos, como se acostumbra a hacer en el mundo mediático e incluso entre nosotros.

Algunas de nuestras pobrezas y sufrimientos nos sobrevienen «desde fuera», es decir, su origen no está en nuestro error o nuestro pecado. Hay personas y grupos que acechan contra la Iglesia, por ideología o por interés político o económico... Hay hechos que nos empobrecen y nos hacen sufrir, que Dios permite, en su providencia educativa. Son «pobrezas pasivas», como diría el teólogo y obispo Bruno Forte.

Precisamente este año, el correspondiente al Ciclo C, el Primer Domingo de Cuaresma se proclama el Evangelio de san Lucas, que inicia el relato de Jesús tentado en el desierto, diciendo:

«Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán, y durante cuarenta días el Espíritu le fue llevando por el desierto, mientras era tentado por el diablo.» (Lc 4,1)

Estas palabras siempre nos sorprenden. Jesús acaba de ser bautizado en el Jordán, el Padre ha declarado su amor sobre Él, está lleno del Espíritu... Se espera, por tanto, que comience a vivir momentos de esplendor. Sin embargo, ese mismo Espíritu, el amor proveniente del Padre, le lleva al desierto, el lugar menos glorioso, el lugar de la soledad, del vacío, del hambre y la pobreza. Así como a Jesús le sobrevino como hombre aquel momento sublime de comunicación de amor en el Jordán, así le ha sucedido esta otra situación de abandono y soledad. Parece una radical contradicción: ¿es el mismo Padre, es un mismo amor el que mueve a una acción y a otra?

No nos consta que pasase por la mente del hombre Jesús esta pregunta. Pero a la vista de su actuar sucesivo, conociendo lo que llamamos su vida pública según narran los evangelios, la respondió afirmativamente de una manera profunda y radical: sí es el mismo amor al Padre el que me lleva al desierto, para que allí le responda creyendo, esperando y amándole.

Como tal Hijo único del Padre no necesitaba realizar esta experiencia. Pero allí no estaba únicamente como tal, sino como hombre, representando a toda la humanidad. Estaba allí con nosotros y por nosotros. Con nuestros desiertos y por nuestra gloria.

Una primera conclusión hemos de extraer. Las pérdidas, el despojo, que sufrimos en la Iglesia, quizá sea el desierto particular al que nos lleva el Espíritu. Quizá en él espere nuestra respuesta.

† Agustí Cortés Soriano
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

La nova Junta de l'Hospitalitat, amb el bisbe Agustí

El passat 18 de febrer al vespre van mantenir una reunió amb la finalitat de presentar la nova Junta de l'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes, fruit de les eleccions del passat novembre, amb les noves incorporacions.

També van exposar-li al bisbe Agustí les activitats futures que hi ha previst realitzar durant l'any 2022 com a Hospitalitat i els pelegrinatges que es duran a terme en aquest any 2022: 23-27 juny i 22-26 setembre.

Jornada formativa per als monitors de centres d'esplai

Una setantena de monitors i les monitores dels centres d'esplai del Moviment de Centres d'Esplai Cristianes Catalans (MCECC), de les Zones 08 (Baix Llobregat Sud) i 09 (Baix Llobregat Nord), es van trobar, el diumenge 6 de febrer, a la Casa de Colònies de La Conreria, per po-

der gaudir d'un matí ple de formacions, per conèixer noves realitats i enfortir el teixit territorial.

La jornada va començar amb una pregària, a la capella de La Conreria, dinamitzada per una monitora del Centre d'Esplai de Corbera. A continuació es van realitzar les diferents formacions pre-

vistes sobre les següents temàtiques:

1. Sensibilització en salut mental
2. Temes tabús a l'esplai, TCA (Trastorns de Conducta Alimentària): prevenir i acompanyar
3. Educació afectivo-sexual.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Tots estem cridats a contribuir al respecte dels drets fonamentals de cada persona, especialment de les «invisibles»: dels molts que tenen gana i set, que estan nus, malalts, són estrangers o detinguts, que són descartats per la societat» (10 de desembre).

@Pontifex: «Déu ens espera sense cansar-se mai. Quan ens allunyem, ve a buscar-nos; quan caiem per terra, ens aixeca; quan tornem a Ell després d'haver-nos perdut, ens espera amb els braços oberts. El seu amor ens infon sempre el valor de tornar a començar» (11 de desembre).

@Pontifex: «Què hem de fer?» (Lc 3,10). Amb aquesta pregunta l'Evangelista ens recorda que la vida té una tasca per a nosaltres. La vida és un regal que el Senyor ens fa, dient: descobreix qui ets, i treballa per a complir el somni que és la teva vida!» (12 de desembre).

@Pontifex: «La vida és el temps de les eleccions decisives, eternes. Eleccions banals condueixen a una vida banal, decisions grans fan gran la vida. En efecte, ens convertim en el que triem. Si optem per Déu som cada dia més estimats, i si triem estimar som feliços» (13 de desembre).

Recés de Quaresma per als candidats al diaconat

La Comissió d'Acompanyament dels Candidats al Diaconat de la Província Eclesiàstica de Barcelona ha programat un recés per als aspirants i candidats que es realitzarà a cada bisbat amb dos objectius: per una banda, tenir un espai de recés i pregària que ajudi a viure aquest temps litúrgic; per altra banda, que serveixi perquè els aspirants i candidats coneguin els diaques de la diòcesi a la qual s'integraran.

Aquest recés, a la Diòcesi de Sant Feliu de Llobregat, tindrà lloc el dissabte 12 de març, en format matinal (de 10 a 14 h), a la Casa de l'Església. Es començarà amb l'eucaristia i a continuació, el tema de meditació serà «Quaresma i Esperança», exposat per Mn. Joan Peñafiel. Després d'un temps de pregària i reflexió personal, hi haurà espai per presentar la vida i el ministeri concrets d'alguns diaques de la diòcesi i una taula rodona amb preguntes i col·loqui entre els aspirants, candidats i diaques.

Jornades de formació i espiritualitat per al clergat, en l'any del sínode

Del 21 al 23 de febrer, es va reunir una quarantena de sacerdots i diaques a Montserrat en la dissetena edició d'aquestes jornades, al santuari marià per excel·lència. La intenció fonamental ha estat la d'aprofundir en l'esperit sinodal i en la figura del ministre ordenat de la «comunió, participació i missió». Aquest aprofundiment s'ha realitzat de la mà de Mons. Vicente Jiménez Zamora, arquebisbe emèrit de Saragossa i coordinador de l'equip sinodal en la Conferència Episcopal Espanyola. En les seves xerrades va parlar de la si-

nodalitat en la vida i en la missió de l'Església, la figura dels sacerdots com a animadors de la sinodalitat, i els tres pilars del sínode.

Han estat dies també de convivència entre els preveres i diaques presents, que van poder participar als moments de pregària litúrgica amb els monjos de Montserrat. També al vespre del dimarts 22 van compartir una estona de diàleg sobre la visió del moment present de l'Església des de Montserrat amb el seu nou abat, P. Manel Gasch Huriós.

Un pas endavant per la protecció de les víctimes d'abusos

El dimarts 22 de febrer, el president de la CEE, cardenal Joan Josep Omella, i el president de la firma legal Cremades & Calvo-Sotelo, Javier Cremades, van informar en roda de premsa del projecte encarregat al bufet per realitzar una auditoria independent sobre els informes i investigacions dels casos d'abusos a menors al si de l'Església espanyola, amb un termini previst de 12 mesos.

D'aquesta manera s'obre un nou camí de comunicació i denúncia, que serà complementari al treball que ja es ve realitzant a les oficines de protecció de menors obertes a les diòcesis. En el cas

del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat, el Servei d'atenció a les víctimes d'abusos es pot contactar

a través del correu electrònic atenciovictimas@bisbatsantfeliu.cat i del seu [espai al web del bisbat](http://espai.alwebdelbisbat). A partir d'ara, la firma ofereix també un correu electrònic on es podran denunciar els casos: denunciaabusos@cremadescalvosotelo.com.

L'objectiu principal de tot el treball del bufet és l'ajuda i reparació a les víctimes, així com la col·laboració amb les autoritats sobre els casos d'abús sexual que afecten a l'Església a Espanya. Previsiblement es formularan, a més, recomanacions en relació a la reparació de les víctimes i la prevenció d'abusos en el futur.

AGENDA

► **Quaresma a la Catedral.** A partir d'avui, 6 de març, i durant els set diumenges de Quaresma, el bisbe Agustí presidirà l'eucaristia de les 19 h, a la Catedral de Sant Llorenç, de Sant Feliu de Llobregat.

► **Inici del ministeri episcopal del bisbe Francesc Conesa a Solsona.** El proper dissabte 12 de març, a les 12 h, tindrà lloc la celebració d'inici del ministeri episcopal del nou bisbe de Solsona, que es podrà seguir en directe pel [canal YouTube del Bisbat de Solsona](https://www.youtube.com/channel/UC...) i per 13 TV.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. ■ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [Lv 19,1-2.11-18 / Sl 18 / Mt 25,31-46]. Santa Perpètua i la seva serventa Felicitat, mrs. a Cartago (203); sant Teòfil, bisbe.

8. ■ Dimarts [Is 55,10-11 / Sl 33 / Mt 6,7-15]. Sant Joan de Déu (1495-1550), rel. portuguès, fund. a Granada de l'Orde Hospitalari (OH), patró dels malalts i dels bombers; sant Veremon (Bermudo) d'Irache, abat; santa Aurèlia de Niça, mr.; beat Faust Míguez, prev.

9. ■ Dimecres [Jn 3,1-10 / Sl 50 / Lc 11,29-32]. Santa Francesca Roma-

na (1384-1440), rel. viuda, fund. Oblates benedictines; sant Pacià, bisbe de Barcelona (s. IV); sant Dagobert, laic.

10. ■ Dijous [Est 14,1.3-5.12-14 / Sl 137 / Mt 7,7-12]. Sant Simplicí, papa (468-483); sant Macari, bisbe de Jerusalem; sant Cándid o Candi, mr.; santa Maria Eugènia de Jesús, rel., fundadora de les Religioses de l'Assumpció.

11. ■ Divendres [Ez 18,21-28 / Sl 129 / Mt 5,20-26]. Sant Eulogi, prev. de Còrdova i mr. (859); santa Àurea (Oria), vg. abadessa de Villavelayo (Castella); santa Rosina, vg.

12. ■ Dissabte [Dt 26,16-19 / Sl 118 / Mt 5,43-48]. Sant Innocenci I, papa (401-417); sant Maximilià, militar mr. (295); sant Bernat, bisbe; sant Teòfanès, monjo; sant Lluís Orióne, prevere salesià; beata Àngela Salawa.

13. ■ Diumenge vinent, II de Quaresma (lit. hores: 2a setm.) [Gn 15,5-12.17-18 / Sl 26 / Fl 3,17-4,1 (o bé, més breu: 3,20-4,1) / Lc 9,28b,36]. Sant Roderic (Rodrigo) i sant Salomó, mrs. (863) a Còrdova; santa Patrícia, mr.; sant Ramir (s. VI), monjo i mr.

Diumenge I de Quaresma (C)

COMENTARI

«L'home no viu només de pa»

Comencem un nou itinerari vers la Pasqua, la celebració fonamental de la vida cristiana: Per això ens hi preparem amb aquests quaranta dies (Quaresma) que ens ajudaran a prendre consciència de la mort i resurrecció del Senyor. I en aquest primer diumenge escoltem la narració de les temptacions de Jesús. Enguany en la versió de Lluc. La primera temptació és clara: *Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa*. Semblaria assenyat: Jesús acaba de passar *quaranta dies de fam*. Però per a Jesús hi ha quelcom més important: *L'home no viu només de pa*. Jesús, tot i ser Fill de Déu, no vol fer servir el seu poder en profit propi, per associar la seva fam; no vol fer servir la força de Déu per obtenir béns materials. La segona temptació és: *Adora'm i tot serà teu*. La gran temptació del poder. Ni que sigui a costa de renunciar a Déu i entregar-se al mal. Sabem com n'ha estat de terrible la recerca del poder en l'Església i en cadascun dels cristians: poder temporal o poder espiritual, però sempre per dominar els altres. La tercera temptació: *Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí...; l'Esclat diu: et duran a les palmes de les mans perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres*. La temptació de fer grans miracles per atreure els homes cap a Déu. És buscar una fe imposada, que no necessita de la llibertat. És allò de «si veiés un miracle... llavors creuria». Déu ens demana una fe neta, confiada, que es fia només de la Paraula de Déu. El diable li està dient que si no actua com ell diu, demostrarà que Jesús no és Fill de Déu. Però no té ni idea del què vol dir Fill de Déu! La primera lectura ens presenta el moment que tot israelita fa la seva ofrena: la salvació històrica es fa actual en cada presentació *dels fruits de la terra*. Sant Pau ens recorda que la salvació serà per a tots: *Tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat*. Aquesta salvació ens demana superar les temptacions: l'afany de les coses de la terra, el desig de poder i la temptació de fugir de la foscor de la fe, buscant sempre coses extraordinàries i miracles per a creure.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del llibre del Deuteronomi (Dt 26,4-10)

Moisés digué al poble: «El sacerdot rebrà de les teves mans la cistella on portes les primícies dels fruits de la terra, i la deixarà davant l'altar del Senyor, el teu Déu. Després, a la presència del Senyor, el teu Déu, declararàs: "El meu pare era un arameu errant que baixà amb poca gent a l'Egipte per viure-hi com a foraster. Allà es convertiren en un gran poble, fort i nombrosos. Els egipcis ens maltractaren, ens oprimiren i ens imposaren una feina dura. Llavors vam cridar al Senyor, Déu dels nostres pares, i ell escoltà el nostre clam i tingué en compte la nostra opressió i el nostre treball forçat. El Senyor ens va fer sortir d'Egipte amb mà forta i amb braç poderós, enmig de senyals, de prodigis i d'un gran pànic, ens va introduir en aquest lloc i ens va donar aquest país que regalima llet i mel. Per això he portat aquestes primícies dels fruits de la terra que vós, Senyor, m'heu donat." Després deixa aquells fruits davant el Senyor, el teu Déu, i adora'l.»

▶ Salm responsorial (90)

R. *Estigueu vora meu en els perills, Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 10,8-13)

Què diu l'Esclat, germans? «Tens la paraula molt a prop teu; la tens als llavis i al cor.» Aquesta «paraula» és la fe que proclamem: si amb els «llavis» reconeixes que Jesús és el Senyor i creus de «cor» que Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts, seràs salvat, perquè la fe que ens fa justos la portem al cor, i la professió de fe que ens duu a la salvació la tenim als llavis. Diu l'Esclat: «Cap dels qui creuen en ell no serà defraudat.» Aquí no hi ha cap diferència entre jueus i no jueus: uns i altres tenen el mateix Senyor, que enriqueix tots els qui l'invoquen, perquè «tothom qui invocarà el nom del Senyor serà salvat».

▶ Lectura de l'Evangelí segons sant Lluc (Lc 4,1-13)

En aquell temps, Jesús, ple de l'Esperit Sant, se'n tornà del Jordà, i durant quaranta dies l'Esperit el conduïa pel desert, i era temptat pel diable.

Durant aquells dies no menjava res i a la fi quedà extenuat de fam. El diable li digué: «Si ets Fill de Déu, digues a aquesta pedra que es torni pa.» Jesús li va respondre: «Diu l'Esclat que l'home no viu només de pa.» Després el diable se l'endugué amunt, li ensenyà en un instant tots els reialmes de la terra i li digué: «Et puc donar tot aquest poder i la glòria d'aquests reialmes; tot m'ha estat confiat a mi, i ho dono a qui jo vull; adora'm i tot serà teu.» Jesús li respongué: «L'Esclat diu: "Adora el Senyor, el teu Déu, dona culte a ell tot sol".» Després el conduï a Jerusalem, el deixà dalt la cornisa del temple i li digué: «Si ets Fill de Déu, tira't daltabaix des d'aquí; l'Esclat diu que "ha donat ordre als seus àngels de guardar-te" i que "et duran a les palmes de les mans, perquè els teus peus no ensopeguin amb les pedres".» Jesús li respongué: «Diu l'Esclat: "No temptis el Senyor, el teu Déu".»

Esgotades les diverses temptacions, el diable s'allunyà d'ell, esperant que arribés l'oportunitat.

▶ Lectura del libro del Deuteronomio (Dt 26,4-10)

Moisés habló al pueblo, diciendo: «El sacerdote tomará de tu mano la cesta con las primicias de todos los frutos y la pondrá ante el altar del Señor, tu Dios. Entonces tomarás la palabra y dirás ante el Señor, tu Dios: "Mi padre fue un arameo errante, que bajó a Egipto, y se estableció allí como emigrante, con pocas personas, pero allí se convirtió en un pueblo grande, fuerte y numeroso. Los egipcios nos maltrataron, nos oprimieron y nos impusieron una dura esclavitud. Entonces clamamos al Señor, Dios nuestra indefensión, nuestra angustia y nuestra opresión. El Señor nos sacó de Egipto con mano fuerte y brazo extendido, en medio de gran terror, con signos y prodigios, y nos trajo a este lugar, y nos dio esta tierra, una tierra que mana leche y miel. Por eso, ahora traigo aquí las primicias de los frutos del suelo que tú, Señor, me has dado". Los pondrás ante el Señor, tu Dios, y te postrarás en presencia del Señor, tu Dios».

▶ Salmo responsorial (90)

R. *Quédate conmigo, Señor, en la tribulación.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 10,8-13)

Hermanos: ¿Qué dice la Escritura? «La palabra está cerca de ti: la tienes en los labios y en el corazón». Se refiere a la palabra de la fe que anunciamos. Porque, si profesas con tus labios que Jesús es Señor, y crees con tu corazón que Dios lo resucitó de entre los muertos, serás salvo. Pues con el corazón se cree para alcanzar la justicia, y con los labios se profesa para alcanzar la salvación. Pues dice la Escritura: «Nadie que crea en él quedará confundido». En efecto, no hay distinción entre judío y griego, porque uno mismo es el Señor de todos, generoso con todos los que lo invocan, pues «todo el que invoque el nombre del Señor será salvo».

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 4,1-13)

En aquel tiempo, Jesús, lleno del Espíritu Santo, volvió del Jordán y el Espíritu lo fue llevando durante cuarenta días por el desierto, mientras era tentado por el diablo.

En todos aquellos días estuvo sin comer y, al final, sintió hambre. Entonces el diablo le dijo: «Si eres Hijo de Dios, di a esta piedra que se convierta en pan». Jesús le contestó: «Está escrito: "No sólo de pan vive el hombre"». Después, llevándole a lo alto, el diablo le mostró en un instante todos los reinos del mundo y le dijo: «Te daré el poder y la gloria de todo eso, porque a mí me ha sido dado, y yo lo doy a quien quiero. Si tú te arrodillas delante de mí, todo será tuyo». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "Al Señor, tu Dios, adorarás y a él solo darás culto"». Entonces lo llevó a Jerusalén y lo puso en el alero del templo y le dijo: «Si eres Hijo de Dios, tírate de aquí abajo, porque está escrito: "Ha dado órdenes a sus ángeles acerca de ti, para que te cuiden", y también: "Te sostendrán en sus manos, para que tu pie no tropiece contra ninguna piedra"». Respondiendo Jesús, le dijo: «Está escrito: "No tentarás al Señor, tu Dios"».

Acabada toda tentación, el demonio se marchó hasta otra ocasión.